

[Kai Moltke.]

for mig det overvejende, men for at rette på de ulemper, der er, har jeg på mit partis vegne stillet andre ændringsforslag.

Nu kan det godt virke en smule forstemmende, når man prøver på at komme med nye bidrag, at det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen så bruger et af disse gamle udtryk om alle forslag, som ikke kommer fra socialdemokratiets rækker, at de ret og skært er paradeforslag. Jeg vil sige til det ærede medlem, at måske skulle vi engang prøve på at finde ud af, hvad der er et paradeforslag, og hvad der er et realitetsforslag. Jeg skal gerne yde mit bidrag og vise, hvad et paradeforslag er.

Der er f.eks. den ændring, der er foreslået til § 105 i loven, og som jeg ikke skal vende mig imod, men det var jo ingen tilfældighed, at man i udvalget i og for sig var enig om at anbringe de mindstbemidlede i ældre ejendomme inden for det sociale byggeri, prøvede på at komme ud af en kneben situation, fordi nybyggeri ganske simpelt erklæres for uegnet på grund af de høje omkostninger og priser for de mindstbemidlede. På den anden side hører vi ude omkring fra også ganske tydeligt fremhævet, at der måske kan blive gennemført både 3 og 4 nye love om boligbyggeri, før de mindstbemidlede i nogen væsentlig grad ville få undsætning af denne paragraf, fordi rytmen for fraflytning fra sådant ældre socialt byggeri er så uendelig langsom, og fordi denne lovændring yder så forbavsende lidt. Når forholdene er sådan — og det bliver jo almindeligvis erkendt fra alle sider — tror jeg, at det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen og jeg kan være enige om, at et typisk udslag af, hvad der her før et valg fremsættes af paradeforslag, er, at man foregøgler af løse de mindstbemidledes problemer ved en paragraf, som gud og hvermand på forhånd ved ingen løsning er, ingen løsning frembyder.

Paradeforslag er altså efter min ringe opfattelse sådanne forslag, som giver udtryk for at bringe forbedringer, men som i virkeligheden i stedet for serverer en narresus, indtil brydningen omkring valgkampen er forbi.

Herefter er der så de praktiske ændringsforslag, som socialistisk folkeparti har stillet.

Nu glemte jeg lige før, at en af de foreslåede ændringer, hvorved der sker forbedringer, angår en paragraf, hvis reelle indhold i og for sig betød meget lidt, men hvor der virkelig var tale om en grov skønhedsplet, som viste manglende arbejdsmetode og grundighed og manglende konsekvens i udformningen af paragrafferne. Det drejer sig om, at vi i 1961 ændrede boliglovens § 67 ved at stryge stk. 4, og så her oplevede, at der stadig væk i § 71 står henvisninger til af-døde, nemlig til § 67, stk. 4. Ja, det var næsten det tilfælde, hvor jeg må give de største komplimenter til både venstres og de konservatives saglighed. Her var endelig en ændring foreslået af socialistisk folkeparti, som de to borgerlige oppositionspartier kunne acceptere. Det er dog et fremskridt, det er dog en luftning.

Men videre. Til trods for at de fire øvrige partier afviser vore ændringsforslag og indstiller dem til forkastelse, vil jeg nu alligevel bede den ærede socialdemokratiske ordfører om at foretage lidt korrekturlæsning på begreberne i nogle andre af paragrafferne. Nu indrømmer man, at det er de mindstbemidlede, man dårligst kan få placeret, men for mindstbemidlede giver man for flytning af grænsen et tillæg pr. barn på 710 kr., medens det for et barn, hvor man fastsætter begrebet mindrebemidlet, sættes til 1.190 kr. Jeg ved godt, hvad der i sin tid var årsag til denne difference, men jeg ved også, at de mindstbemidledes stilling er sådan, at der er grund til at tage de nye forhold med i betragtning. For det kan jo ikke nytte at sige én ting i folketinget og sige noget andet f. eks. ude i København. En af socialdemokratiets københavnske ledere, hr. Børge Schmidt, udtalte forleden dag, at hele dette begreb var så forkludret, at han også foreslog at stryge grænsen for mindstbemidlede, og så tror jeg man fra socialdemokratiets side ville gøre klogt i ikke at tale for meget om parade, fordi man ajourfører, hvad et barn koster, og prøver på at bringe logik i tillæggene for mindrebemidlede og mindstbemidlede.

Det er imidlertid kun den ene side af vore ændringsforslag. Der er også ændringen til § 28, som det ærede medlem fru Else-Merete Ross så rigtigt henviste til. Den drejer sig om forhøjelse af statslån og statsgaranti til flere syge- og plejehjem, institutioner til forebyggende børneforsorg og lignende. Nu